

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ว่าด้วยการตั้งคณะกรรมการสอบสวนและการสอบสวนพิจารณา (ฉบับที่ ๖)
พ.ศ. ๒๕๖๕

ด้วยเห็นสมควรแก้ไขหลักเกณฑ์เกี่ยวกับองค์ประกอบของคณะกรรมการสอบสวน และการดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ที่ออกจากราชการไปแล้ว ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ มาตรา ๔๙ มาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๑๗ (๒) และ (๑๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๕ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ว่าด้วยการตั้งคณะกรรมการสอบสวนและการสอบสวนพิจารณา (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๕”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๐ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ว่าด้วยการตั้งคณะกรรมการสอบสวนและการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ว่าด้วยการตั้งคณะกรรมการสอบสวนและการสอบสวนพิจารณา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๐ ในกรณีที่อธิการบดีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย หรือเป็นผู้ไม่เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือเป็นผู้ปกครองในศีลธรรมอันดี ให้เลขาธิการคณะกรรมการอุดมศึกษาเป็นผู้มีอำนาจสั่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เว้นแต่อธิการบดีมีสถานะเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ให้สภามหาวิทยาลัยเป็นผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๑ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ว่าด้วยการตั้งคณะกรรมการสอบสวนและการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ว่าด้วยการตั้งคณะกรรมการสอบสวนและการสอบสวนพิจารณา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๑ คณะกรรมการสอบสวนประกอบด้วยประธานกรรมการและกรรมการอย่างน้อยอีกสองคน โดยแต่งตั้งจากข้าราชการ ข้าราชการพลเรือน หรือพนักงานมหาวิทยาลัยในสถาบันอุดมศึกษาอื่น และต้องประกอบด้วยผู้มีวุฒิทางกฎหมายอย่างน้อยหนึ่งคน ทั้งนี้ ให้มีเลขานุการหนึ่งคนและอาจแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการด้วยก็ได้”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔๗ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ว่าด้วยการตั้งคณะกรรมการสอบสวนและการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ว่าด้วยการตั้งคณะกรรมการสอบสวนและการสอบสวนพิจารณา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ และข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ว่าด้วยการตั้งคณะกรรมการสอบสวนและการสอบสวนพิจารณา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๔๗ ข้าราชการผู้ใดพ้นจากราชการอันมิใช่เพราะเหตุตาย หากถูกกล่าวหาเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาหรือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ หรือ

เป็นการกล่าวหาของผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นก่อนพ้นจากราชการว่า ขณะรับราชการได้กระทำหรือละเว้น กระทำการใดอันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาคดีอาญาก่อนพ้น จากราชการว่า ในขณะที่รับราชการได้กระทำความผิดอาญาอันมิใช่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท ที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดลหุโทษ ผู้มีอำนาจสั่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนมีอำนาจดำเนินการ สืบสวนหรือพิจารณาดำเนินการทางวินัย และสั่งลงโทษข้าราชการผู้นั้นได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมีได้พ้นจาก ราชการ แต่ต้องสั่งลงโทษภายในสามปีนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากราชการ

กรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นการกล่าวหาหรือฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาคดีอาญาหลังจากที่ ข้าราชการผู้ใดพ้นจากราชการแล้ว ให้ผู้มีอำนาจสั่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนมีอำนาจดำเนินการสืบสวน หรือพิจารณาดำเนินการทางวินัย และสั่งลงโทษข้าราชการผู้นั้นได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมีได้พ้นจากราชการ โดยต้องเริ่มดำเนินการสอบสวนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ และต้องสั่งลงโทษภายใน สามปีนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากราชการ

กรณีที่ศาลปกครองมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษ หรือองค์การพิจารณา อูธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยหรือองค์การตรวจสอบรายงานการดำเนินการทางวินัย มีคำวินิจฉัยถึงที่สุดหรือ มีมติให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง เพราะเหตุกระบวนการดำเนินการทางวินัยไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย ให้ผู้มีอำนาจสั่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการทางวินัยให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่ วันที่มีคำพิพากษาถึงที่สุด หรือมีคำวินิจฉัยถึงที่สุดหรือมีมติแล้วแต่กรณี

การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่ง วรรคสองและวรรคสาม กรณีที่คณะกรรมการ สอบสวนหรือผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้เสนอ คณะกรรมการบริหารงานบุคคลประจำมหาวิทยาลัยพิจารณา เมื่อคณะกรรมการบริหารงานบุคคลประจำ มหาวิทยาลัยมีมติเป็นประการใด ให้ผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไป ตามนั้น ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนและผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือคณะกรรมการ บริหารงานบุคคลประจำมหาวิทยาลัยเห็นว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ก็ให้งดโทษเสีย

ในระหว่างที่ได้ดำเนินการสอบสวนพิจารณา หากปรากฏว่าผู้นั้นถึงแก่ความตาย ให้ยุติเรื่อง”

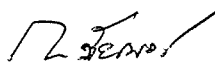
ข้อ ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๔๗/๑ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนคร ว่าด้วยการตั้งคณะกรรมการสอบสวนและการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ๒๕๕๐

“ข้อ ๔๗/๑ กรณีที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมีมติชี้มูลความผิดข้าราชการผู้ใดซึ่งออกจาก ราชการแล้ว การดำเนินการทางวินัยและสั่งลงโทษแก่ข้าราชการผู้นั้น ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ที่กำหนดไว้ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตหรือกฎหมายว่าด้วย มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแล้วแต่กรณี

การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่ง หากปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ก็ให้งดโทษเสีย”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕

พลโท

(ชัยณรงค์ กิจรุ่งโรจน์เจริญ)

อุปนายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ทำหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร